

Is dit nou Kerst?

(klik na lezen voor een PowerPoint presentatie [hier](#))

De mensenrechten.

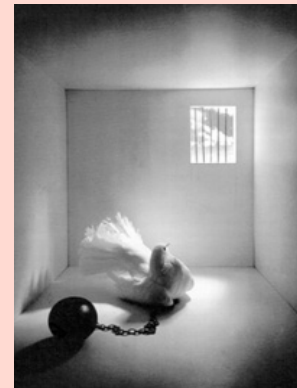

In heel veel landen worden de mensenrechten geschonden maar gelukkig zijn er organisaties die hiervoor aandacht vragen en er iets aan proberen te doen. De meest bekende organisatie is wel **Amnesty International**. Wie kent niet haar bekende logo: een kaars met daarom heen prikkeldraad...

De kaars is symbool voor licht en hoop en het prikkeldraad voor gevangenschap, onderdrukking – doel: proberen licht en hoop te brengen in benauwde omstandigheden.

Door bijvoorbeeld schrijfacties probeert Amnesty direct betrokkenen te helpen en druk uit te oefenen op regeringen om zo verbetering en het liefst verandering te bewerkstelligen. Bovendien hebben wij in onze betere omstandigheden dan ook het idee *daadwerkelijk* iets te doen voor de medemens in dergelijke landen.

Vaak wordt er met dit soort acties iets bereikt, maar er zijn ook landen die er zich weinig of niets van aantrekken.

Gekooide vrijheid
AMNESTY INTERNATIONAL

China.

Één van die landen is China.

In China neemt men het helemaal niet nauw met de meest fundamentele mensenrechten. De mens is er daar, volgens de leer van het communisme (sinds Mao Zedong rond 1949 de communistische revolutie in het land ontketende), ten dienste van de staat – en wie maar iets anders denkt, is een dissident (= andersdenkende) en loopt reëel gevaar opgepakt te worden zodra hij zijn anders denken kenbaar maakt.

Volgens het Russische voorbeeld van gevangenkampen, de zogenaamde Goelag, heeft China met de komst van het communisme begin 1950 de zogeheten **Laogaikampen** opgericht.

Werd tijdens het communistisch bewind in Rusland ieder die anders dacht dan de staat het wilde simpel weg in deze kampen opgesloten, in China had men geleerd van deze praktijk en van... die van Nazi Duitsland waar men ook kampen voor dwarsliggers en ander soorteigen heeft gekend.

Boven de laatste kampen zag je spreuken als: *Arbeit Macht Frei*.

Zo zijn Laogaikampen geen gewone gevangenkampen, maar kampen waar gewerkt moet worden, alleen in één opzicht verschillend met die in het Nazi Duitsland van vroeger: geef net zoveel te eten dat men de productie volhoudt.

Bekendheid...

De wereld is direct na de tweede Wereld Oorlog geconfronteerd geworden met de verschrikkingen van de Nazi kampen en ook heeft ieder kennis kunnen nemen van wat de Goelag inhield tijdens het communistisch regime in ondermeer Rusland, maar de kennis omtrent de barre en gruwelijke Laogaikampen die tot op dit ogenblik in China bestaan, is vrijwel nihil.

Het is pas sinds de laatste jaren dat mensenrechtenorganisaties daar aandacht voor vragen en vaak is dit nog te weinig.

Enkele van de overlevenden van Laogaikampen proberen dit fenomeen wereldwijd op de agenda van onze belangstelling te krijgen, helemaal nu China in 2008 de Olympische spelen zal gaan organiseren. Maar veel Westerse landen zijn terughoudend vanwege politieke en economische belangen. Deze belangen zijn soms zelfs terug te sporen tot in dergelijke kampen...

Wat betekent Laogai.

Laogai is Mandarijn voor: **hervorming door arbeid**, en staat voor het Chinese systeem van gevangenkampen, of beter, fabrieken. Soms zijn deze kampen gecamoufleerd, van de buitenkant af gezien lijkt het te gaan om een gewone fabriek maar binnen de muren is het een kamp.

Wie op welke wijze dan ook zich tegen het regime verzet, wordt gezien als een bedreiging van de nationale veiligheid en kan zonder vorm van proces of via een schijnproces tot een dergelijk kamp veroordeeld worden.

Er zijn er ruim 1200 van dit soort kampen en deze tellen ruim 6.8 miljoen gevangenen, terwijl vanaf 1950 gerekend zo'n 50 miljoen mensen in een dergelijk kamp hebben vastgezeten.

Eenmaal in een dergelijk kamp opgesloten, is de gevangene onderworpen aan een regime van wrede willekeur, meestal uitlopend in brute martelingen – ondermeer door middel van elektroden etc.

Vernedering is aan de orde van de dag. De aard en wijze daarvan wordt door ex-gevangenen beschreven. Elke vorm van mensenrecht wordt hier gruwelijk geschonden. Het Laogai systeem kent 3 vormen van hervorming. 70% van de gevangenen wordt na het voltooien van de straf in de gevangenenkampen vastgehouden om te werken. Men krijgt 3 x per dag voedsel afhankelijk van de productieresultaten, terwijl de hoeveelheid klein en de kwaliteit ervan slecht is. Er wordt meestentijds 12 uur tot soms wel 14 uur per dag gewerkt.

De kampen zijn overvol en het is gewoon dat twee gevangenen in één zelfde éénpersoonsbed slapen. 200 gevangenen delen één douche of wat daar voor door moet gaan en die geeft tijdens wastijd slechts een half uur water.

Geëxecuteerde gevangenen, alsook door martelingen om het leven gebrachte gevangenen dienen als donoren voor organen voor eigen ziekenhuizen en... ziekenhuizen buiten China.

Mensenrechtenorganisaties hadden dit vermoeden al lang, ondermeer door de berichten daarvan uit China zelf, maar onlangs werd het met bewijzen gestaafd:

op 8 mei 2001 kwam de bevestiging van dit vermoeden naar buiten: de arts Dr. Thomas Diflo, directeur van een transplantatieprogramma en verbonden aan het "New York University Medical Center" heeft, na een confrontatie met de feiten, de zaak allereerst aan het Ethisch Comité van genoemd medisch centrum voorgelegd

Deze afschuwelijke praktijken zijn inmiddels ook gedocumenteerd naar buiten gekomen vanuit Chinees etnische groepen door heel Azië, maar dr. Diflo toonde de eerste gevallen aan van mensen die de V.S. hadden verlaten voor dit soort orgaantransplantaties...

Amerikaanse mensenrechten organisaties hebben jaren gewacht op een dergelijk bewijs van dit soort gruweldaden. De veroordeelden schiet men het liefst door het hoofd om de organen in tact te kunnen oogsten. Inmiddels heeft Amnesty International ook gerapporteerd over een vorm van dodelijk injecteren om zo beschadiging van belangrijke organen te voorkomen.

De handel in menselijke organen van gevangenen uit de Laogaikampen "is iets dat wij al een lange tijd wisten, maar we konden het moeilijk hard maken" zegt een onderzoeker van de Laogai Research Foundation waarvan de uit China afkomstige Harry Wu de oprichter is. Intussen heeft deze organisatie enkele "makelaars in organen" publiek ontmaskerd...: Wang Cheng Yong and Fu Xingqi.

foto van Laogaikamp

Harry Wu en de Laogai Research Foundation.

Harry Wu is één van de overlevenden van zo'n Laogaikamp waarin hij zelf negentien jaar heeft doorgebracht en eenmaal in het vrije Westen heeft hij de inmiddels steeds meer bekend wordende

Harry Wu

Laogai Research Foundation opgericht.

Hij vraagt met deze stichting in het bijzonder aandacht voor de mensenrechten in China in het algemeen, maar voor die in deze kampen in het bijzonder.

Wu zegt: "Elke Chinees kent het woord Laogai omdat hij er zelf mee te maken heeft, direct of indirect...", "Vandaag vertellen bloed, tranen en gevallen levens van miljoenen Chinezen het verhaal van de LAOGAI", "Het Westen veroordeelt terecht de Holocaust en de Goelag, maar gaat aan de Laogai voorbij...".

Toch hebben zijn inspanningen succes. Hij is voor vele staatscommissies in Amerika geweest, voor de Europese Unie en als gastspreker uitgenodigd in vele landen, waaronder ons land.

Hij heeft vele gruwelijke misstanden aan het licht gebracht en juist ook zó de aandacht weten te vestigen op "Westerse betrokkenheid", dat de Amerikaanse regering een verbod heeft afgekondigd op handel met dergelijke kampen en ook de Europese Unie zich in die zin heeft uitgesproken.

Maar, helaas blijken nog steeds bedrijven dergelijke importbeperkingen te omzeilen...

De bekende acteur Richard Gere noemde Wu en de zijnen: "holy troublemakers and sacred truth-tellers" – heilige onruststokers en gewijde waarheid vertellers.

Wu vertelt:

"De Chinese regering spreekt tegenwoordig liever niet meer van **Laogai** maar van "**Jianyu**" = gevangenis, omdat Laogai te snel verbonden wordt met de Goelag in Rusland en dat geeft China een slecht imago, zeker bij organisaties voor mensenrechten. Wel stelt men dat de functie van de "gevangenis" dezelfde blijft: heropvoeden door arbeid."

Made in China.

Van uit informatie van ondermeer voormalige gevangenen, mensenrechtenorganisaties als de Laogai Research Foundation alsook van de kant van Amnesty, HRIC (Human Rights In China) en dergelijke blijkt dat er ruim 200 verschillende producten in de Laogaikampen gemaakt worden en deze zijn niet alleen voor de eigen markt bestemd maar ook (*nog steeds*) voor de... export over heel de wereld.

recent naar buiten gesmokkelde foto

en nabij **8%** van het totaal aantal kampen.

Eén derde van de theeproductie komt bijvoorbeeld vanuit deze kampen (vooral zwarte en groene thee), men maakt er handgereedschappen, er is katoenproductie, er worden chemische producten gemaakt, aromatische componenten voor toiletartikelen, auto onderdelen, delen van zware machines, pijpen voor pijpleidingen enz. enz.

De Chinese economie drijft voor het grootste deel op deze kampen.

Financiële informatie met betrekking tot 99 van de ruim 1200

“gedwongen” werkkampondernemingen” laten een jaaropbrengst

zien van rond de 843 miljoen dollar. Het gaat hier dus om *nog maar* om

Bedrijven die ondermeer direct of indirect relaties hebben met dergelijke kampen zijn bijvoorbeeld Chrysler, Boeing en Airbus, Nike (met het hoofdkwartier in Hilversum!) en Adidas..., maar er zijn er vele meer, ook een in **Nederland** gevestigd bedrijf wordt met name genoemd:

de grootste transnationale **Nateng co. Ltd.** – zij (onder)handelt sinds 1985 met het Laogaikamp Shenyang Xinsheng in het Dadong district en dan gaat het om synthetisch aromatische componenten voor cosmetica en toiletzeep.

Harry Wu roept met het oog op de naderende feestdagen op tot *een boycot van speelgoed uit China*.

Hij zegt: “Speelgoed staat voor tolerantie, vriendelijkheid. Liefde. Maar ik ben in de kampen geweest waar het werd gemaakt. Ik heb bewijs. Ik heb het terrein gefilmd. Ik heb het speelgoed zelf in handen gekregen.”

Christenen.

De Laogai Research Foundation, alsook andere mensenrechtenorganisaties, melden dat er onder de miljoenen gevangenen in de Laogaikampen ook talloze en talloze christenen gevangen zitten.

De oorsprong van de Chinese kerk gaat terug tot het jaar 64, toen heeft de apostel Thomas niet alleen India maar ook China bezocht. Bij de oude stad Sian heeft men onlangs sporen van het christendom gevonden die terug gaan op 638 na Chr.

China telt nu 7 miljoen geregistreerde christenen.

Dat wil zeggen, christenen die zijn aangesloten bij de door de staat gereguleerde kerk die bekend staat onder de naam: **Patriottische Drie Zelfbeweging**. Deze naam ontstond vlak na de communistisch revolutie en bedoelde dat de voordien nauw aan de Westerse zending verbonden kerk aan banden werd gelegd: ze moest voortaan 1. zelf besturend, 2. zelf onderhoudend, 3. zelf verspreidend zijn, of wel: geen contacten, hoe dan ook, met de Westerse christenen onderhouden.

De leiders en volgelingen van deze staatskerk stemden volledig met het regime in met als gevolg, dat er een grote ondergrondse huiskerk ontstond, los van de staatskerk. Hierbij vind je ook een hele grote ondergrondse katholieke huiskerk naast de protestantse en andere evangelische groepen. Het grootste verschil met de staatskerk en daarmee het grootste gevaar voor de regering is, dat de ondergrondse kerk in al haar facetten de bijbel als Gods betrouwbare woord erkent en van daar uit wil leven en... leeft. De staatskerk neemt de bijbel alles behalve serieus en propageert de ideeën van de staat en het zijn de leiding en de leden van deze kerk die maar wat vaak de christenen van de ondergrondse kerk blijken te verraden...

De ondergrondse kerk in China groeit enorm en telt tussen de 20 tot 70 miljoen aanhangers. Vooral in Zuid China is de ondergrondse kerk erg actief en tot woede van de staat, erg winnend.

Een onlangs uitgelekt geheim rapport van de Chinese Partij toont aan, dat men er zich alles aan gelegen laat liggen de ondergrondse kerk in China, en met name in Zuid China, uit te roeien als zijnde een gevaarlijke sekte.

Zoals aangegeven, talloze christenen zijn al gevangen genomen en worden gemarteld en sommigen zijn ter dood veroordeeld. Dat laatste overkwam begin dit jaar de 46 jarige leider van één van de grootste Zuid Chinese ondergrondse huiskerken **Gong Shenglian**. Mede onder druk van mensenrechtenorganisaties en bemoeienis van de kant van president Bush werd zijn executie (vastgesteld op 5 januari van dit jaar) uitgesteld, maar hij zit nog steeds, samen met zijn 36 jarige nicht **Li Ying** en andere vooraanstaande gemeenteleden, waaronder mevrouw **Sun Ming Hua**, in Laogaikampen gevangen.

Het HRIC, Human Rights In China, meldt op 7 november jongst leden in een persbericht dat "voorafgaande aan het Partijcongres de huiskerk activist **Hua Huiqi** en zijn vrouw **Ju Mei** in Beijing in hun huis zijn gevangen genomen zonder arrestatiebevel of ander legaal document en zijn weggevoerd naar Shanxi. Het is niet de eerste keer dat zij zijn vervolgd."

Nog enkele recent bekend geworden namen van gevangen christenen:
de 38 jarige zakenman **Lai Kwong Keung** – gearresteerd wegens bijbelsmokkel,
de 45 jarige **Jin Zhiming**, leider van een groeiende huiskerk, gearresteerd in Changzhi, in de Shanxi provincie.
Christianity Today meldt in het januari nummer van dit jaar, dat er door regeringsfunctionarissen schandelijk wordt opgetreden tegen de ondergrondse kerkleden in Henan.

Is dat nou kerst?

De vervolgte christenen in China kennen oog in oog met de Laogai en haar verschrikkingen, de vervolging door de staat en het verraad door "mede christenen" van de staatskerk, één leus:

shen jin bu ba huon lian = echt goud vreest het vuur niet.

Kunnen wij als leerlingen, directie en personeel van een christelijke school in het vrije Nederland, het rustige Emmeloord, iets betekenen voor mensen als zojuist genoemd en dan nu in het bijzonder rond kersttijd voor *de vervolgte medechristenen*?

Het blijkt vanuit de vele organisaties die in China contact hebben met christenen van de ondergrondse huiskerken, dat er een schrijnende behoefte is aan... de bijbel.

Één van die organisaties is in ons land gevestigd: **OPEN DOORS** – deze interkerkelijke en sinds jaren wereldwijd bekende organisatie steunt christenen die wonen in landen waar zij vanwege hun geloof worden vervolgd of verdrukt. Dat houdt onder meer in: het brengen van bijbels en bijbelse lectuur naar landen die daarvoor gesloten zijn, en het geven van bijbels onderricht in landen waar dat heel moeilijk of verboden is.

Ooit heeft deze organisatie het wereldnieuws gehaald door in de nacht van 18 juni 1981 onder de noemer **Project Parel** één miljoen bijbels middels een sleepbak bij Swatow in Fujian (Zuidwestkust van China) aan land te brengen. Tot op de dag van vandaag brengt Open Doors op dringend verzoek van de ondergrondse kerk Het Goede Nieuws... en daarbij kunnen wij helpen.

Ontsteek een kaars, symbool ook van Het Licht, dat juist kwam voor die gevangen zaten... Jezus (vgl. Matt. 25: 31 – 46).

(klik na lezen voor een PowerPoint presentatie [hier](#))

Chinees Amnesty logo

Zie/klik ook: [hier](#)